

[H. C. Hansen.]

om hans svar vil være dækkende overfor det blad, der her er tale om. Mener finansministeren ikke, at han er i stand til at svare, kan formodentlig den anden del af regeringen gøre det.

Den artikel i „Nationaltidende“ i dag, der under overskriften „Dansen om guldkalven“ omhandler de forslag vedrørende Marshallpenge, som er til behandling, slår først fast, efter i al almindelighed at have gjort nogle bemærkninger om en lovgivning af denne art, at det „utvivlsomt har spillet en rolle“ for fremsættelsen af noget sådant, at finansministeren hedder Thorkil Kristensen: „Det er jo ingen hemmelighed, at han i en række spørgsmål er mere socialdemokrat end borgerlig“. Og der fortsættes længere nede: „Det er klart, at når den borgerlige regerings finansminister har denne indstilling“ — man har henvist til skattefradragretten, tjenestemandsproblemer o. lign. — „er risikoen tilstede for, at der i en række tilfælde træffes afgørelser, som ikke er fuldtud tilfredsstillende, set med borgerlige øjne“. Disse betragtninger føres så videre til den konklusion, som først og fremmest giver mig anledning til at stille et spørgsmål, idet „Nationaltidende“ hævder, at „noget kan der dog gøres“ overfor det, som her ved lovforslagene foreslås. „Den borgerlige regering“, hedder det, „kan under sin senere administration af den vedtagne lov sørge for, at pengene kun siver langsomt ud i omsætningen“. Og dette synspunkt understreges senere, hvor man hævder, at „vi ved, at man langt ind i de borgerlige partier har fornemmelsen af, at der her er tale om en lov, hvis heldige egenskaber stiger progressivt med det omfang, hvori den ikke bliver udnyttet“.

Må jeg tillade mig at spørge: Er de lovforslag, som her er forelagt, den højtærede finansministers, eller er de regeringens? Det har hidtil været sådan, at de er regeringens. Dækker „Nationaltidende“ nogen del af regeringsmedlemmernes opfattelse, eller er det den fri presses uhemmede ret til at have meninger, som måske finder en vis sympati visse steder, men som ikke på anden vis kan komme til udtryk?

Afgørende er det imidlertid: Vil regeringen her i dag klart give udtryk for, at den ikke i nogen henseende har til hensigt at sabotere den lovgivning, den selv har foreslået, således at der klart kan siges overfor dette konservative hovedstadsblad, at dets henstilling til regeringen om at sabotere loven på det mest bestemte afvises. Det synes jeg det ville være vigtigt at få fastslået. Jeg har

som sagt ikke spor interesse i at gå ind i et forsøg på en udnyttelse af denne artikel overfor den højtærede minister, som her er ordfører for forslaget, men har villet gøre disse bemærkninger, fordi det forekommer mig at være en ganske egen situation, der hermed er rullet op.

Når jeg har gjort disse bemærkninger, må jeg måske have lov til at sige, at den debat, der indledningsvis må forme sig med basis i den højtærede finansministers lovforslag, må vel forme sig som en gennemgang og en drøftelse af den rammelov, der er forelagt. Det vil sige, at debatten jo må strejfe ind på de lovforslag, der af forskellige andre ministre er forelagt i sammenhæng hermed, men at detaillerne i disse andre forslag vil blive behandlet mere indgående af de pågældende særlige ordførere. Det kunne være fristende for mig indledningsvis at minde regeringen og regeringspartierne om visse tidligere standpunkter, som er indtaget dels i almindelighed til denne lovgivning, dels i særdeleshed hvad mejerierne angår, men da jeg nødig vil tage duften af en senere specialdebat om mejeriernes forhold — der må jo være et vist spillerum for senere tilkommende ordførere —, så skal jeg helt lade denne side af sagen ligge.

Det grundprincip, den højtærede finansminister følger i forslaget, er, at de penge, der er indestående på specialkontoen for gaveydelser, og som er modtaget i henhold til Det europæiske Genopbygningsprogram, skal deles med halvdelen til anvendelse til disse nærmere specificerede forskellige formål og halvdelen til afskrivning på statens reguleringskonto i nationalbanken.

Jeg må straks have lov til at sige, at jeg er ikke overbevist om, at denne opdeling er den rigtige. Jeg må måske forstærke det ved at sige, at jeg tror, at et større beløb end det angivne bør anvendes indenfor de rammer, som denne og den tidligere lovgivning omfatter, og jeg synes, at man på forhånd må være skeptisk overfor allerede nu at fastlægge, at de fremtidige beløb, der indbetales på specialkontoen, skal deles med halvdelen til hver side. Det er vist ikke nogen synderlig hensigtsmæssig bestemmelse, eftersom jo ingen på nuværende tidspunkt har fuld klarhed over, hvilke forhold vi vil have at regne med i den kommende periode. Jeg må derfor straks sige, at dette er et ret afgørende spørgsmål, som jeg går ud fra at vi i det udvalg, der bliver nedsat, nærmere må drøfte. Jeg ser ganske vist, at der i bemærkningerne til lovforslaget er anført, at den foreslåede anvendelse af midlerne på specialkontoen i overensstemmelse med overens-